

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2014. gada 23. janvāra spriedumu lietā T-391/09 Evonik Degussa GmbH, AlzChem AG, iepriekš AlzChem Trostberg GmbH, iepriekš AlzChem Hart GmbH/Eiropas Komisija 2014. gada 3. aprīlī iesniedza Evonik Degussa GmbH, AlzChem AG, iepriekš AlzChem Trostberg GmbH, iepriekš AlzChem Hart GmbH

(Lieta C-155/14 P)

(2014/C 184/19)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: Evonik Degussa GmbH, AlzChem AG, iepriekš AlzChem Trostberg GmbH, iepriekš AlzChem Hart GmbH (pārstāvji – C. Steinle un I. Bodenstein, advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi:

1. atcelt Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2014. gada 23. janvāra spriedumu (lieta T-391/09), ciktāl tas attiecas uz apelācijas sūdzības iesniedzējām;
2. atcelt Komisijas 2009. gada 22. jūlija Lēmumu C(2009) 5791, galīgā redakcija (Lieta COMP/39.396 – Reaģenti uz kalcija karbonāta un magnija bāzes tērauda un gāzes rūpniecībai), ciktāl tas attiecas uz apelācijas sūdzības iesniedzējām;

pakārtoti – samazināt minētā lēmuma 2. panta g) un h) punktā apelācijas sūdzības iesniedzējām uzliktos naudas sodus;

pakārtoti – gadījumā, ja iepriekš minētais prasījums tiktu noraidīts, grozīt lēmuma 2. panta g) un h) punktu tādējādi, lai apelācijas sūdzības iesniedzējām piemērotos naudas sodus solidāri pilnā apmērā uzliktu SKW Stahl-Technik GmbH; apelācijas sūdzības iesniedzējas šo pakārtoti izvirzīto prasījumu saprot tā, kā to sprieduma 264. un 265. punktā ir sapratusi Vispārējā tiesa, proti, kā pakārtoti izvirzīto prasījumu palielināt apelācijas sūdzības iesniedzējām uzliktā naudas soda daļu, kas tiks uzskatīta par samaksātu, ja SKW samaksās naudas sodu, ko tai ir noteikusi Komisija;

3. pakārtoti attiecībā pret 2. punktā izvirzīto prasījumu – nodot lietu Vispārējai tiesai nolēmuma pieņemšanai atbilstoši Tiesas spriedumā sniegtajam juridiskajam vērtējumam;
4. katrā ziņā piespriest Komisijai atlīdzināt apelācijas sūdzības iesniedzēju tiesāšanās izdevumus Vispārējā tiesā un Tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzība ir iesniegta par Vispārējās tiesas 2014. gada 23. janvāra spriedumu lietā T-391/09, ciktāl tas attiecas uz apelācijas sūdzības iesniedzējām. Ar šo spriedumu Vispārējā tiesa ir daļēji apmierinājusi un daļēji noraidījusi prasības, ko apelācijas sūdzības iesniedzējas bija cēlušas par Komisijas 2009. gada 22. jūlija Lēmumu C(2009) 5791, galīgā redakcija, par [EKL] 81. panta un EEZ līguma 53. panta piemērošanas procedūru (Lieta COMP/39.396 – Reaģenti uz kalcija karbonāta un magnija bāzes tērauda un gāzes rūpniecībai).

Apelācijas sūdzības iesniedzējas kopumā ir izvirzījušas piecus apelācijas sūdzības pamatus.

1. Ar pirmo apelācijas sūdzības pamatu apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir attiecinājusi uz tām SKW Stahl-Technik GmbH & Co. KG (turpmāk tekstā – “SKW”) pret konkurenci vērsto rīcību, pārkāpjot atbildības noteikšanas piemērojamību atbilstoši EKL 81. pantam (jaunajā redakcijā – LESD 101. pants), personiskās atbildības principu, nevainīguma prezumpciju un atbildības par pārkāpumu principu, ciktāl tā ir noraidījusi prezumpcijas par izšķirošu ietekmi atspēkojumu. Sākot no 2004. gada aprīļa, laikā, kad pirms šīs sabiedrības ieplānotās pārdošanas trešai personai tai nebija faktiskas vadības, SKW vienpersoniski un pretēji apelācijas sūdzības iesniedzēju tieši sniegtām norādēm, esot piedalījies aizliegtajā vienošanās. Šajā īpašajā gadījumā, kas acīmredzami atšķirieties no līdz šim izskatīto lietu vairākuma, Vispārējā tiesa esot kļūdaini atteikusies nodrošināt taisnīgumu konkrētajā gadījumā.

2. Ar otro apelācijas sūdzības pamatu apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvo, ka Vispārējā tiesa, pārkāpjot tiesības tikt uzklausi un pienākumu norādīt pamatojumu, ir noraidījusi to argumentāciju, saskaņā ar kuru Komisijas lēmums bija jāatceļ, jo atbildības īpatsvars iekšējās attiecībās starp solidāriem parādniekiem nebija noteikts atbilstoši starplaikā pasludinātajam Vispārējās tiesas spriedumam lietā *Siemens Österreich* (2011. gada 3. marts, lietas no T-122/07 līdz T-124/07, Krājums, II-793. lpp.). Šī prasības pamatojumam izvirzītā argumentācija neesot bijusi nedz novēlota, nedz nepietiekama.
3. Attiecībā uz naudas soda apmēru apelācijas sūdzības iesniedzējas ar savu trešo apelācijas sūdzības pamatu apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pārkāpusi vienlīdzīgas attieksmes principu, ciktāl tā – tāpat kā paralēli izskatītajā lietā *Gigaset* – neesot samazinājusi apelācijas sūdzības iesniedzējām uzlikto naudas sodus, ņemot vērā naudas soda aprēķinā pieļautās kļūdas, it īpaši iestāšanās maksas neņemšanu vērā un samazinājuma kļūdainu ņemšanu vērā atbilstoši iecietības programmai attiecībā uz SKW uzlikto naudas sodu.
4. Apelācijas sūdzības iesniedzējas atbalsta to, ka, no jauna nosakot tām uzlikto naudas sodus, Vispārējā tiesa ir no jauna noteikusi arī to naudas soda daļu, kas “tiks uzskatīta par samaksātu, ja SKW samaksās naudas sodu, ko tai ir noteikusi Komisija” (sprieduma rezolutīvās daļas 2. punkta i) daļa). Tomēr ar pakārtoti izvirzīto ceturto apelācijas sūdzības pamatu apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvo, ka pretēji tiesiskās noteiktības principam, *nulla poena sine lege certa* principam un pienākumam norādīt pamatojumu, Vispārējā tiesa gan attiecībā pret *Arques Industries AG* (tagad – *Gigaset AG*), gan attiecībā pret apelācijas sūdzības iesniedzējām nav tieši noteikusi SKW veiktās samaksas rezultātā radušos dubultā pienākuma izbeigšanos.
5. Ar piekto pakārtoti izvirzīto apelācijas sūdzības pamatu apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvo, ka, no jauna nosakot naudas sodus, Vispārējā tiesa, tostarp pārkāpjot solidāru naudas sodu uzlikšanu reglamentējošos principus (EKL 81. pants, Regulas Nr. 1/2003⁽¹⁾ 23. pants), ir piemērojusi samazinājumu atbilstoši iecietības programmai par to daļu, kas tiks uzskatīta par samaksātu, ja SKW veiks samaksu. Vispārējā tiesa tādējādi atļāva veikt samazinājumu atbilstoši iecietības programmai par šo daļu, lai gan SKW nebija sadarbojusies ar Komisiju saskaņā ar paziņojumu par iecietību.

⁽¹⁾ Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV 2003, L 1, 1. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 4. aprīlī iesniedza Conseil d'État (Francija) –
Société Neptune Distribution/Ministère de l'Économie et des Finances**

(Lieta C-157/14)

(2014/C 184/20)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Pamatlietas puses

Prasītāja: Société Neptune Distribution

Atbildētāja: Ministère de l'Économie et des Finances

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai pārtikas produktā esošā nātrija daudzuma “sāls ekvivalenta” Regulas (EK) Nr. 1924/2006⁽¹⁾ pielikuma izpratnē aprēķina bāzi veido vienīgi nātrija daudzums, kas, savienojoties ar hlora joniem, veido nātrija hlorīdu jeb galda sāli, vai arī tā ietver produkta sastāvā esošo kopējo nātrija daudzumu visās tā formās?